22/04/2020

Δυστυχώς η υπουργός Παιδείας “μετρήθηκε” και βρέθηκε λίγη

/ Επικαιρότητα

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας με μια επιστολή του στην υπουργό παιδείας λίγες μέρες μετά το Πάσχα, έβαλε τα πράγματα στην θέση που θα έπρεπε να είχαν μπει εδώ και καρό, διότι με την ανοχή της εκκλησίας, οι πολιτικοί άρχοντες ανακατεύτηκαν στα εσωτερικά της, όσο δεν έχει κάνει ως τώρα κανείς στο πέρασμα των αιώνων.

Και δεν έχει άδικο σε πολλά σημεία της επιστολής του από την στιγμή που **η υπουργός παιδείας σε καμία περίπτωση δε φάνηκε να στηρίζει την εκκλησία** σε όλες της, τις αντιδράσεις , τις αναρτήσεις στα κοινωνικά δίκτυα αλλά και τις δηλώσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης που ήταν πολλές αλλά σχεδόν copy paste. (Της φέρθηκαν καλά τα ΜΜΕ)
Αντιθέτως στάθηκε απέναντι στην εκκλησία σα να ήταν σε άλλο στρατόπεδο και φάνηκε πια ξεκάθαρα ότι εξαιτίας των χειρισμών της, έστρεψε ένα μεγάλο μέρος του κόσμου εναντίον της κυβέρνησης Μητσοτάκη, διότι η Ελλάδα είναι μια ελληνορθόδοξη χώρα με ποίμνιο ισχυρό και υπολογίσιμο, το οποίο απογοητεύτηκε.

Ίσως βέβαια η υπουργός να μην ήξερε τι σημαίνει να λειτουργείς τόσο εχθρικά απέναντι στην πίστη των ορθόδοξων Χριστιανών γι αυτό και η σοβαρότητα χάθηκε από την αρχή όταν έβαλε την υπογραφή της στην κοινή υπουργική απόφαση για το κλείσιμο των εκκλησιών και μετά σα νεαρή έφηβη, το χάρηκε αναρτώντας στα social media την πράξη της. Από

αυτό το σημείο και μετά φάνηκε πόσο πρόχειρη συμπεριφορά επέδειξε απέναντι σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα.

Ίσως ο πρωθυπουργός να πρέπει να σκεφτεί πολύ σοβαρά όταν θα γίνει ανασχηματισμός. **Ίσως ένα τέτοιο χαρτοφυλάκιο να το αναθέσει σε κάποιον που να έχει μέσα του κάτι από ευλάβεια** και κυρίως να έχει γνώσεις για τα εκκλησιαστικά ή τουλάχιστον να έχει την ευαισθησία να χρησιμοποιήσει συμβούλους που να ξέρουν μέχρι που μπορεί να απλώνει το πόδι του το υπουργείο, στα εκκλησιαστικά θέματα, και να μην χρεώνεται τέτοια σφάλματα.

Αυτό είναι επιτακτική ανάγκη και ο πρωθυπουργός είναι αρκετά εύστροφος για να καταλάβει ότι ο ρόλος του συγκεκριμένου υπουργείου είναι πολύ σημαντικός ακόμη και όταν έχει να αναμετρηθεί και με αποφάσεις που αφορούν τη δημόσια υγεία. Δεν είναι δυνατόν με κινήσεις, δηλώσεις και υποδείξεις να περιθωριοποιείται η Θεία Κοινωνία και να αντιμετωπίζεται ως ένα έθιμο και όχι ως το Μυστήριο της Πίστεώς μας.

Δεν είναι δυνατόν υπουργός παιδείας και θρησκευμάτων να χαράζει γραμμή για ένα θέμα τόσο ευαίσθητο για την ορθόδοξη πίστη και να εκθέτει με τον τρόπο που όλοι παρακολουθήσαμε την Ιεραρχία και γενικότερα την εκκλησία.

Στεκόμαστε και στο σημείο της επιστολής του Μητροπολίτη Κερκύρας κ Νεκτάριου το οποίο σημείο όπως και όλη του η επιστολή είναι θα λέγαμε εύστοχη κατά τη γνώμη μας.

Το σχετικό σημείο της επιστολής προς την υπουργό :

“Θλίβομαι λοιπόν και σας θεωρώ και εσάς, ως την καθ’ ύλην διά τα θρησκεύματα Υπουργό, υπεύθυνη. Τέλος, επειδή αναφερθήκατε στην Ιερά Σύνοδο και τον Μακαριώτατο θέλω να σας πω ότι αυτό το διάστημα έχουμε κατάλυση του συνοδικού συστήματος. Στην απόφαση η οποία ελήφθη την 1η Απριλίου στην συνεδρίαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και στην εγκύκλιο που μας απεστάλη μας ενημέρωναν ότι οι ναοί θα είναι ανοιχτοί καθημερινά από τις 11 το πρωί έως την 1 το μεσημέρι και την Μεγάλη Παρασκευή από την 1 το μεσημέρι έως τις 5 το απόγευμα. Ο εκπρόσωπος τύπου της Ιεράς Συνόδου, με την σύμφωνη γνώμη του Μακαριωτάτου, όπως ο ίδιος εδήλωσε, χωρίς να έχει τέτοιο δικαίωμα, καθώς θα έπρεπε να υπάρξει νέα συνεδρίαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, ακύρωσε αυτήν την συνοδική απόφαση και έδωσε την δυνατότητα να ονειδισθεί κλήρος και λαός για την πίστη του. Αυτό μπορεί να σας διευκόλυνε, διότι ολοφάνερα είχατε χαράξει την γραμμή σας. Η Εκκλησία της Ελλάδος όμως ετρώθη και αυτό δεν νομίζω ότι πρέπει να μείνει χωρίς θεραπεία. Εμείς παραμένουμε πιστοί στον αληθινό Θεό και

έτοιμοι να συνεργαστούμε με την Πολιτεία, στα πλαίσια όμως των διακριτών ρόλων, τα όρια των οποίων, κατά τη γνώμη μας, παραβιάστηκαν εμφανώς εξαιτίας της αντισυνταγματικής αναμείξεως της Πολιτείας στα θέματα αποκλειστικής αρμοδιότητας της Εκκλησίας. Υποθέτω ότι θα μας ζητηθεί από την ελληνική κυβέρνηση να βοηθήσουμε κατά την αλλαγή περιεχομένου της κρίσεως, μετά την έξοδό μας από το ιατρικό μέρος της και την φανέρωση των οικονομικών συνεπειών της. Η Εκκλησία πάντοτε στάθηκε κοντά στον άνθρωπο. Δεν μπορούμε όμως να αδιαφορήσουμε για όσα έγιναν”.